

Безсумнівно, що ІКТ відносяться до країн, що розвиваються технологічно, і повинні ширше впроваджуватися в процес навчання. На даний момент спостереження показують, що учням стає цікаво пізнавати предмет за допомогою комп'ютерних технологій. Робота на уроці стає більш захоплюючою і цікавою, а виконання домашніх завдань, будь то підготовка реферату, повідомлення, презентації по заданій темі носить ні тільки пізнавальний, але і творчий характер. Але ні дивлячись на деякі позитивні результати, які отримані в даному напрямку, дуже важливо не зупинятися на місці, ставити нові цілі і прагнути до їх досягнення – це основний механізм розвитку особистості як учня, так і вчителя.

Отже, використання інформаційних технологій на уроках біології та особистості, формування життєвих і соціальних компетенцій учнів, створює передумови для досягнення успіху у майбутній самостійній діяльності. Інформаційні технології можна і потрібно впроваджувати на різних етапах уроків: перевірка домашнього завдання, вивчення нового матеріалу, закріплення знань.

Список використаних джерел:

1. Авдеева С.М. «Развитие электронных образовательных ресурсов нового поколения: результаты и механизмы внедрения в школы» 2012 г.
2. Антипова О. У пошуках нестандартного уроку / Антипова О., Паламарчук В., Рум'янцева Д. // Рад.школа. – 1991. – №1. – С. 65–69.
3. Волкова Н. П. Педагогіка. / Волкова Н. П. – К.: Академія, 2002. – 340 с.
4. Дорошенко Ю.О. Біологія та екологія з комп'ютером / Ю.Дорошенко, Н.Семенюк, Л.Семко. – К.: Вид. дім «Шк. світ»: Вид. Л. Галіцина, 2005. – 128 с.
5. Печерська Е. Уроки різні та незвичайні / Печерська Е. // Рідна школа. – 1995. – №8. – С. 62–65.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ХІМІЇ ДО СТВОРЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ОСВІТНІХ ПРОДУКТІВ З ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ

Криворучко А.В.
(Полтава, Україна)

Сучасній школі потрібен учитель, здатний ефективно організувати процес оцінювання, реалізувати сучасні тенденції в оцінюванні навчальних досягнень учнів, знаходити найбільш раціональні, ефективні форми та методи. Актуальність проблеми полягає у дослідженні питання створення майбутніми вчителями хімії індивідуальних освітніх продуктів з оцінювання навчальних досягнень учнів. Мета статті полягає у з'ясуванні сутності поняття «індивідуальний освітній продукт» та визначенні видів освітніх продуктів, що сприятимуть підготовці майбутнього вчителя хімії до оцінювання навчальних досягнень учнів.

У ході проведення аналізу дидактичної категорії «практико-орієнтований підхід у професійному навчанні» встановлено, що результатом застосування практико-орієнтованих форм та методів навчання є створення учасниками навчального процесу освітніх (навчальних) продуктів. Навчальний продукт, як зазначає І.Пальшкова [1, с. 176], – це конкретизовані види дій, засвоєні студентами в ході роботи з навчальною інформацією у вигляді необхідного

досвіду. За В. Хуторським, продукт навчальної діяльності – це мета та результат навчання [2]. Під навчальною продукцією розуміють, по-перше, матеріалізовані продукти діяльності у вигляді суджень, текстів, малюнків, виробів тощо; по-друге, зміни особистісних якостей, що розвиваються в навчальному процесі [1]. Відтак, у контексті проведеного дослідження було зроблено висновок, про необхідність використання практико-орієнтованого підходу у підготовці майбутніх вчителів хімії, переваги якого – залучення до створення власних індивідуальних освітніх продуктів і, як наслідок, формування практичного досвіду. Під індивідуальним освітнім продуктом розуміємо створення студентами різноманітних продуктів навчально-пізнавальної діяльності, що становлять певну практичну цінність та характеризуються індивідуальністю та професійністю.

Отже, практико-орієнтований підхід у професійному навчанні передбачає не тільки чітку організацію форм практичної підготовки майбутніх вчителів хімії, методів навчання та методичного забезпечення цього процесу, але й управління діяльністю його учасників зі створення індивідуальних освітніх продуктів, що найбільш широко використовуватимуться у професійній діяльності вчителя, зокрема в оцінюванні навчальних досягнень учнів.

Створення майбутніми вчителями хімії індивідуальних освітніх продуктів для оцінювання навчальних досягнень учнів розглядаємо як один з варіантів підтвердження результатів готовності до здійснення оцінювання. Таке припущення ґрунтувалося на тому, що поставлене перед студентами завдання розвивало мотиваційний компонент готовності. Для розробки індивідуальних освітніх продуктів студентам необхідно засвоїти навчальну інформацію з оцінювання навчальних досягнень учнів відповідно до сучасних тенденцій в оцінюванні та специфіки діяльності вчителя хімії. Спостерігаємо при цьому розвиток когнітивного компонента готовності. У ході створення індивідуальних освітніх продуктів студенти виконують дії, комплементарні діям вчителя під час організації оцінювання в школі, що, зі свого боку детермінує діяльнісний компонент готовності. Розробка індивідуальних освітніх продуктів та їх апробація на практиці формує рефлексивний компонент готовності.

Групи оцінювальних умінь, якими повинен володіти майбутній учитель хімії, визначили види індивідуальних освітніх продуктів. Зокрема, уміння з реалізації структури оцінювальної діяльності ми пов'язали з необхідністю створення індивідуального освітнього продукту «Конспекти уроків з хімії», предметні вміння (визначати рівень засвоєння теоретичних знань, рівень оволодіння хімічною мовою, оцінювати здатність учнів чітко та аргументовано формулювати й висловлювати свої судження з певного питання, оцінювати символіко-графічні вміння учнів) – з потребою створення індивідуального освітнього продукту «Методичні розробки оцінювальних матеріалів з хімії», уміння оцінювати сформованість експериментальних умінь, що необхідні для виконання хімічних дослідів, – освітнього продукту «Хімічний експеримент», уміння оцінювати вміння розв'язувати розрахункові та експериментальні задачі – освітнього продукту «Розрахункові та експериментальні задачі з хімії», уміння оцінювати вміння учнів застосовувати набуті знання на практиці, необхідні для виконання конкретних пізнавальних чи практичних завдань – освітнього продукту «Навчальний проект з хімії».

Навчальні продукти створювалися під час самостійної та індивідуальної роботи з хімічних дисциплін, вибіркових дисциплін, на заняттях шкільного курсу

хімії та методики його викладання, під час написання кваліфікаційних та курсових робіт, під час проходження педагогічних практик. Завдяки налагодженому системному зв'язку університету зі школою з'явилася можливість провести перевірку розроблених навчальних продуктів у реальних умовах загальноосвітнього навчального закладу.

Створення майбутніми вчителями хімії індивідуальних освітніх продуктів з оцінювання навчальних досягнень учнів сприяло активізації творчого розвитку майбутнього фахівця, формувало мотиви, інтереси, необхідні знання, накопичувався практичний досвід з оцінювання навчальних досягнень учнів, формувалася індивідуальний стиль професійної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Пальшкова І. О. Теоретичні засади застосування практико-орієнтованого підходу при формуванні професійно-педагогічної культури майбутніх педагогів // Вісник. Збірник наукових статей Київського міжнародного університету. Серія: Педагогічні науки. Випуск 5. – КиМУ, 2004. – С. 174–185.

2. Хуторской А. В. Современная дидактика : учеб. пособ. [Текст] / А. В. Хуторской. – М. : Высш. шк., 2007. – 639 с.

ЕКОЛОГО-ВАЛЕОЛОГІЧНА СТЕЖИНА ЗДОРОВ'Я – ОДИН ІЗ ШЛЯХІВ ФОРМУВАННЯ У ДОШКІЛЬНИКІВ ЛЮБОВІ ДО РІДНОЇ ЗЕМЛІ

Криницька О.П.

(Охтирка, Сумська обл., Україна)

Ми настільки змінили
своє середовище, що тепер...
Маємо змінити самих себе.

Норберт Вінер

Нині, коли катаклізми антропогенного походження, катастрофічне забруднення оточуючого середовища стали глобальною проблемою, біовид *Homo Sapiens* чинить на планету в цілому сильний негативний мутагенний тиск, для виживання нам доводиться починати активне формування екологічної культури та здорового й безпечного життя, і буквально – змалечку. Необхідність розвитку у дітей позитивного ставлення до природи, а значить – до себе, свого здоров'я, визначається стратегічним завданням ЮНЕСКО: «Формувати розуміння взаємозв'язку між людиною, суспільством та природою у планетарному масштабі» [7]. Недарма ще у 1973 році при Академії наук УРСР створено Національний комітет Української РСР з програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера» – МАВ (англ.: «Man and the Biosphere») [6]. Та мало що змінилося у цьому плані за півстоліття. Зрушити ситуацію можливо лише за умови прийняття інвайронментальної парадигми [3], формування еколого-валеологічної свідомості, що визнає гармонійний розвиток людини та природи найвищою цінністю. При цьому вплив на природу зміниться взаємодією із нею, що нове у науці й практиці. Звідкіля ж такі довготривалі невдачі? Екологія та валеологія, як окремо взяті науки, виявилися малоефективними у вирішенні виниклих проблем.